

Ut hoge waoter in 1995

Ut is inmiddels al wir 25 jaor geleje da de Betuwe de daans ontspronge is van un ramp dur ut hoge waoter. Gelukkig hielde de dijken ut in de ring um de betuwe en kwam de badkup niet vol waoter te staon. Vul ervaring op het gebied van deurbrake wur ter nie mir, immers ut wur in 1855 de laoste kir da de dijke deurbrooke. De kolke in de naobijhed van de Spees, op de grens tusse Heuze en Kestere, zijn daar nog de overblefselen van. Ik her in die tijd zo vaak de waoterstaande bij Keulen en Lobit geheurd. Da wur iedere kir wir spannend, mar er ware ok veul deskundige, de zogenaamde Jan Pelleboers, die ut allemaol better wieste dan de gemeente. De Betuwe moes veur un groot deel geevacuierd worde. Dit her veul bij de minse losgemakt. Zo wur ter un ouwere mins die tege me see: 'Pitje dit is de darde kir da we motte gaon vertrekke, jers in in vjertig, toen vier en vjertig en nou wir'. Ut wur op de dag da de evacuaotie wier afgekondig un waore nood- situaotie. Minse wieste gin raad um naor familie, kennissen, hotel, reعاتiepark te gaon. Ze moeste jers de huisraad op zolder zette of hoog op schrage, want mochte de dijke bezwijke dan hadde ze in ieder geval hun huisraad dreug staon. Ge kon ut land van Maos en Waol nie in, omda daar ok de dijke op springe stonde. Alles moes over de Rhenense brug en de brug bij Hetere. Het was een vremd gezich al die auto's mit karre, waar van alles op stond, van meubels tot complete keukens. In de baarm leuge ok veul spullekes die van de karre wure gevalle. Zie- kewages reden af en aon, zowel de Betuwe ut as der in um minse ut de

verzorgenshuize op te haole. Om geplaots te worden in huize die wel hoog en droog leuge. Dur wur ok opvang in de Jaorbuurshal in Utreg, daor wure kampeerbedjes neer gezet, vur minse die gin plek hadde um naor toe te gaon.

Tut ut Heuze

Tut ut Heuze mi zun gezin wur de enige die daor wur. Hij see: 'Pitje, ik her nog nooit van me lèève zo'n grote slaopkamer gehad. En der wur un enorme gaorkeuke. Ik kreeg ok gratis tillefoonkaorte um mee te belle naor familie en kennisse . Ik her nog nooit zoveul gebeld as toen. Van 's maarges tot 's aoves laot hing ik aon de tillefoon. 'tWaor toch vur niks kjal. Ut ettee was er ok naor bes, ge kon net zoveul vlijs èète adde wou. Ik har meerdere koks tot m'n beschikking. Maar nao een paor dage waar 't inins afgeleope en konde we wir naor huis. Bij terugkoms in Heuze, her ik in de hut jers grote schoonmak gehouwe. De spullekes die de ge- meente beschikbaor ha gesteld, he'k mar in de containers gekwak. We kregte ok nog 500 gulden va de gemeente, die her 'k umgezete in vaarf, witsel en un nij tapijtje.

De iesende lèègte

In de dage da de minse ut Heuze waore vetrokke kwame er steeds mir meldinge bij de gemeente van biste die wure achter gebleve. De miste minse hadden de biste wel vur un paor dage voejer gegeve. Er wier bij de gemeente een lijs aongeleid wor aongegeve wier waor da ter nog biste zate. De jonge van Jan van Dam (Damcon) die bij de branwir zeut,

Rico, die haalde voeier bij Tut Zaaijer in Kestere en reej mit un ouwe legertruk (waor veur gin rijbewijs nodig waar) naor die plekke waor nog biste zeute um ze te gaon voeiere . Hij kwam de mis vremste biste tegen, mar ze luste gelukkig wel waoter en fazantevoeier. Ok vur de minse die achtergebleve wure moes gezurg worde deur de bran- wirlui van de gemeente, de pelisie, de polder en het leger. Tot slot mot er nog één ding gezeet worre: De restaurants en de win- kels in de omgeving, die nie ware geevacueerd, hebbe der in ieder geval goed mee gezute. Zo wijd ik kon zien, ware ze er in die dage nie slechter op geworre.

Pitje